Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

10. června 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství AGRI.CAPITAL — Starší slovní ochranné známky Společenství AgriCapital a AGRICAPITAL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

Ve věci T-514/13,

AgriCapital Corp., se sídlem v New Yorku (Spojené státy), zastoupená P. Meyerem a M. Gramschem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému P. Geroulakosem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

agri.capital GmbH, se sídlem v Münsteru (Německo), zastoupená A. Nordemann-Schiffelem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 10. července 2013 (věc R 2236/2012-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi AgriCapital Corp. a agri.capital GmbH,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva (zpravodajka) a C. Wetter, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 23. září 2013,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 17. prosince 2013,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 6. ledna 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 24. dubna 2014,

po jednání konaném dne 10. prosince 2014,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 4. června 2009 podala vedlejší účastnice, společnost agri.capital GmbH, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení AGRI.CAPITAL.

3 Služby, pro něž byl zápis požadován, náleží po omezení, k němuž došlo v průběhu řízení u OHIM, zejména do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Služby realitního investora a developera, konkrétně v souvislosti se zařízeními na výrobu a distribuci elektrické a tepelné energie z obnovitelných zdrojů energie; Rozvoj uživatelských konceptů (uzavírání smluv na správu infrastruktur); Správa budov; Správa pozemků; Správa nemovitostí a zprostředkovatelství, pronájem budov (správa infrastruktur); Záležitosti týkající se nemovitostí; Pronájem zemědělských podniků; Výše uvedené služby, které nesouvisejí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti.“

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 59/2009 ze dne 14. prosince 2009.

5 Dne 12. března 2010 žalobkyně, společnost AgriCapital Corp., podala na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 proti zápisu přihlášené ochranné známky námitky týkající se všech služeb náležejících do třídy 36.

6 Námitky byly založeny na následujících starších ochranných známkách Společenství:

— slovní ochranné známce Společenství AgriCapital, zapsané dne 24. srpna 2007, pod číslem 6192322;

— slovní ochranné známce Společenství AGRICAPITAL, zapsané dne 7. července 2006, pod číslem 4589339.

7 Služby, pro něž byla starší slovní ochranná známka Společenství AgriCapital zapsána, náleží do třídy 36 a odpovídají následujícímu popisu: „Finanční služby; Poradenství v oblasti financování“.

8 Služby, pro něž byla starší slovní ochranná známka Společenství AGRICAPITAL zapsána, náleží rovněž do třídy 36 a odpovídají následujícímu popisu: „Poradenské služby a investiční služby v bankovní oblasti určené pro podniky v zemědělském odvětví“.

9 Důvody uplatněnými na podporu námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

10 Rozhodnutím ze dne 2. října 2012 námitkové oddělení OHIM námitky zamítlo z důvodu, že služby, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka a služby, na něž se vztahují starší ochranné známky náležející do třídy 36, jsou odlišné, takže není splněna jedna z podmínek pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a sice totožnost nebo podobnost služeb.

11 Dne 3. prosince 2012 podala žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání k OHIM na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

12 Rozhodnutím ze dne 10. července 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání zamítl a žalobkyni uložil, aby uhradila částku 850 eur jako náhradu nákladů, které vznikly přihlašovatelce u OHIM při podání námitek a odvolání. Odvolací senát měl konkrétně za to, že relevantní veřejností je průměrný spotřebitel ve všech členských státech Evropské unie. Měl však za to, že tento průměrný spotřebitel může vykazovat vysoký stupeň pozornosti s ohledem na vysoké částky, o něž jde v rámci finančních či realitních transakcí. Odvolací senát následně srovnal služby, kterých se týká přihlášená ochranná známka, obsažené ve třídě 36, se službami, pro něž byly zapsány starší ochranné známky. Po provedení tohoto srovnání odvolací senát dospěl k závěru, že služby náležející do třídy 36, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, a služby, na něž se vztahují starší ochranné známky, podobné nejsou. V důsledku toho měl odvolací senát za to, že vzhledem k tomu, že jedno z kritérií pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 splněno není, nemůže ve smyslu tohoto ustanovení existovat nebezpečí záměny mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami.

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

14 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti dokumentů předložených žalobkyní na jednání

15 Na jednání žalobkyně Tribunál požádala, aby jí povolil předložit e-mail ze dne 21. října 2014, který jí zaslal organizátor konference, za účelem prokázání, že v přihlášené ochranné známce tečka nacházející se mezi výrazy „agri“ a „capital“ nestačí k tomu, aby bylo odvráceno nebezpečí záměny mezi posledně uvedenou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou žalobkyně AgriCapital.

16 OHIM uvedla, že tento dokument je nepřípustný, jelikož byl předložen opožděně, a proto jej OHIM ani Tribunál nemohou zohlednit.

17 Tribunál se s dokumentem seznámil na jednání, přičemž si vyhradil rozhodnout o jeho přípustnosti.

18 V tomto ohledu je třeba mít za to, že tato písemnost předložená poprvé před Tribunálem zohledněna být nemůže. Cílem žaloby před Tribunálem je totiž přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009, takže funkcí Tribunálu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly poprvé předloženy až před ním. Výše uvedený dokument je tudíž třeba odmítnout, aniž je nutné zkoumat jeho důkazní sílu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Sb. rozh., EU:T:2005:420, bod 19 a citovaná judikatura].

K věci samé

19 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

20 Žalobkyně odvolacímu senátu OHIM v podstatě vytýká, že měl za to, že služby náležející do třídy 36, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, nevykazují podobnost se službami, na něž se vztahují starší ochranné známky. Žalobkyně konkrétně uvádí, že v souladu s judikaturou je třeba za účelem posouzení podobnosti mezi službami zohlednit zejména jejich konkurenční nebo komplementární charakter, jakož i jejich distribuční kanály. V projednávané věci přitom odvolací senát opomněl zohlednit komplementaritu mezi „službami realitního investora a developera“, „správou nemovitostí a zprostředkovatelstvím“, jakož i „rozvojem uživatelských konceptů“, kterých se týká přihlášená ochranná známka, a „finančními službami“, jakož i „poradenskými službami a investičními službami v bankovní oblasti určenými pro podniky v zemědělském odvětví“, kterých se týkají starší ochranné známky, a neprávem vyloučil, že tyto služby mohou být nabízeny prostřednictvím týchž distribučních kanálů. Žalobkyně uvádí, že v důsledku toho s ohledem na rozlišovací způsobilost starších ochranných známek, jakož i na vzhledovou podobnost a fonetickou totožnost kolidujících ochranných známek odvolací senát OHIM porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, když dospěl k závěru, že mezi uvedenými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny ve smyslu tohoto ustanovení.

21 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

22 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, nebo od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, EU:T:2003:199, body 30 až 33 a citovaná judikatura].

23 Toto globální posouzení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (rozsudky ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria v. OHIM, C-234/06 P, Sb. rozh., EU:C:2007:514, bod 48 a GIORGIO BEVERLY HILLS, bod 22 výše, EU:T:2003:199, bod 32).

24 Za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 předpokládá nebezpečí záměny totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a zároveň totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se kolidující ochranné známky vztahují. Jedná se o podmínky kumulativní [viz rozsudek ze dne 22. ledna 2009, Commercy v. OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Sb. rozh., EU:T:2009:14, bod 42 a citovaná judikatura].

25 S ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat, zda měl odvolací senát OHIM správně za to, že mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

K relevantní veřejnosti

26 Podle judikatury je v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny třeba vzít v úvahu průměrného spotřebitele dotčené kategorie výrobků, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného. Je rovněž třeba zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [viz rozsudek ze dne 13. února 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Sb. rozh., EU:T:2007:46, bod 42 a citovaná judikatura].

27 Odvolací senát OHIM měl v bodě 16 napadeného rozhodnutí za to, že služby, na které se vztahují kolidující ochranné známky, jsou určeny průměrnému spotřebiteli ve všech členských státech Unie, avšak že tento spotřebitel může vykazovat vysoký stupeň pozornosti s ohledem na vysoké částky, o něž jde v rámci finančních či realitních transakcí.

28 Účastníci řízení nezpochybňují definici relevantní veřejnosti, kterou odvolací senát OHIM uvedl v napadeném rozhodnutí. Kromě toho s ohledem na úvahy, které jsou v něm uvedeny, není namístě zpochybňovat tuto definici v projednávané věci. Konkrétně pokud jde o bankovní a finanční služby, jakož i nemovitostní služby, v nichž jde zpravidla o vysoké částky, je nutno konstatovat, že dotčená veřejnost bude vykazovat vysoký stupeň pozornosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2011, BVR v. OHIM – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich), T-197/10, EU:T:2011:455, bod 20].

Ke srovnání dotčených služeb

29 Je třeba připomenout, že pro posouzení podobnosti služeb je třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi těmito službami, přičemž tyto faktory zvláště zahrnují jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter (rozsudek ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, EU:C:1998:442, bod 23). Mohou být zohledněny i jiné faktory, jako jsou například distribuční kanály dotčených služeb [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2005, Ampafrance v. OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Sb. rozh., EU:T:2005:140, bod 53].

30 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že pro účely srovnání služeb, na něž se vztahují starší ochranné známky, se službami, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, odvolací senát OHIM rozdělil posledně uvedené služby do tří skupin, a sice zaprvé „služby realitního investora a developera, konkrétně v souvislosti se zařízeními na výrobu a distribuci elektrické a tepelné energie z obnovitelných zdrojů energie; výše uvedené služby, které nesouvisí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti“, zadruhé „[služby] správy nemovitostí a zprostředkovatelství, pronájem budov (správa infrastruktur); záležitosti týkající se nemovitostí; pronájem zemědělských podniků; výše uvedené služby, které nesouvisejí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti“ a zatřetí služby „rozvoj uživatelských konceptů (uzavírání smluv na správu infrastruktur); správa budov; správa pozemků; výše uvedené služby, které nesouvisejí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti.“

31 Je přitom třeba konstatovat, že toto rozdělení odráží odlišnosti, týkající se povahy, účelu a užívání, mezi službami, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a že jej žalobkyně nezpochybňuje. Je tedy třeba pouze ověřit, zda odvolací senát OHIM dospěl správně k závěru, že mezi službami, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, tak jak je rozdělila, a službami, na něž se vztahují starší ochranné známky, neexistuje podobnost.

– K neexistenci podobnosti mezi „službami správy nemovitostí a zprostředkovatelstvím“ a „finančními službami“

32 Odvolací senát OHIM v bodech 23 až 28 napadeného rozhodnutí nejprve definoval „záležitosti týkající se nemovitostí“ jako činnosti zahrnující správu nemovitých věcí, realitní kancelář a oceňování nemovitých věcí, jakož i související poradenství a informační činnost. Tyto služby spočívají podle odvolacího senátu OHIM hlavně v nalezení nemovitosti, v jejím představení potenciálním kupujícím a v poskytování zprostředkovatelských služeb například tím, že se poskytne pomoc nejen při nákupu, prodeji či pronájmu věci, ale rovněž tím, že se sjednají smlouvy mezi kupujícím a prodávajícím budovy či pozemku. To podle odvolacího senátu OHIM zahrnuje rovněž pronájem zemědělských podniků náležející do širší kategorie, jelikož nájemní smlouva je smlouvou, na základě níž je určitá věc dána k dispozici určité osobě na specifikované období, zpravidla ve formě pronájmu. Odvolací senát kromě toho upřesnil, že „záležitosti týkající se nemovitostí“ se mohou vztahovat rovněž na nákup nemovitosti a na jejich prodej za účelem dosažení zisku.

33 Odvolací senát OHIM následně uvedl, že předtím definované „finanční služby“ poskytují banky a úvěrové instituce, kdežto záležitosti týkající se nemovitostí jsou činnostmi, které zpravidla vykonávají realitní makléři či realitní investoři a developeři. Odvolací senát OHIM rovněž uvedl, že tyto služby jsou upraveny striktně a musí je v mnoha případech vykonávat odlišné entity. Odvolací senát z toho vyvodil, že spotřebitel vnímá realitní makléře jako osoby jasně odlišné od bank, finančních institucí a pojišťoven, které nabízejí jiné produkty a služby, které nejsou zaměnitelné.

34 Odvolací senát OHIM měl konečně za to, že ačkoli „záležitosti týkající se nemovitostí“ vyžadují financování, nestačí to k prokázání existence úzké spojitosti mezi těmito záležitostmi a „finančními službami“ a že vykazují *in fine* pouze vztahy vzdálené a nepřímé povahy. V tomto ohledu odvolací senát upřesnil, že „ačkoli je pravda, že finanční poradenství může být nezbytné pro celou řadu typů nákupů (například nákup věci nebo založení podniku) a že obezřetní kupující mohou vyhledávat informace za účelem zajištění nákupu či založení podniku, neznamená to, že je jeden typ služeb nezbytný pro druhý typ služeb nebo že se spotřebitelé domnívají, že odpovědnost za příslušné služby přísluší témuž poskytovateli.“

35 Odvolací senát z toho vyvodil, že služby „správa nemovitostí a zprostředkovatelství, pronájem budov (správa infrastruktur); záležitosti týkající se nemovitostí; pronájem zemědělských podniků; výše uvedené služby, které nesouvisí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti“, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, se liší od „finančních služeb“, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně.

36 Žalobkyně odvolacímu senátu OHIM vytýká, že se soustředil na neexistenci zaměnitelnosti mezi službami správy nemovitostí a zprostředkovatelstvím a finančními službami a nepřezkoumal jejich komplementaritu. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že odvolací senát OHIM použil příliš úzkou definici finančních služeb. Žalobkyně konkrétně uvádí, že je běžné, že banky a finanční ústavy nabízejí nemovitosti k prodeji buď samy, nebo prostřednictvím dceřiné společnosti. To prokazuje společná reklama, která se provádí pro oba tyto typy služeb. Z toho podle žalobkyně vyplývá, že na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát OHIM, „služby správa nemovitostí a zprostředkovatelství“ úzce souvisí s „finančními službami“, a jsou tudíž komplementární.

37 OHIM argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

38 V tomto ohledu zaprvé již bylo uvedeno, pokud jde o povahu, účel či užívání dotčených služeb, že finanční služby nemají stejnou povahu, stejný účel či stejné užívání jako nemovitostní služby. Finanční služby jsou totiž poskytovány finančními institucemi pro účely správy finančních prostředků jejich klientů a spočívají zejména v zachování uložených prostředků, ve vrácení prostředků, v poskytování půjček či v různých operacích finanční povahy, kdežto nemovitostní služby spočívají ve službách, které se týkají nemovité věci, a sice konkrétně v pronájmu, nákupu, prodeji či správy věci [rozsudek ze dne 11. července 2013, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones v. OHIM – MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, bod 42].

39 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, odvolací senát OHIM „finanční služby“, na něž se vztahují starší ochranné známky, nedefinoval příliš úzce.

40 Zadruhé je třeba poznamenat, že jak bylo uvedeno v bodě 34 výše, odvolací senát OHIM se neomezil na přezkum zaměnitelnosti „záležitostí týkajících se nemovitostí“ s „finančními službami“, ale skutečně provedl přezkum jejich komplementarity.

41 Kromě toho je třeba uvést, že na podporu argumentace týkající se komplementarity dotčených služeb se žalobkyně omezuje na tvrzení, že prodej nemovitých věcí je službou, kterou často nabízejí finanční instituce.

42 Jak již bylo rovněž uvedeno, pokud jde o skutečnost, že by se dotčené služby mohly nacházet v týchž distribučních kanálech, je nutno konstatovat, že nemovitostní služby v zásadě nejsou poskytovány v týchž prostorech, jako finanční služby (rozsudek METRO, bod 38 výše, EU:T:2013:375, bod 43).

43 Dokumenty předložené žalobkyní v rámci správního řízení (příloha A5 žaloby) neumožňují toto zjištění zpochybnit, jelikož nemovitostní služby prováděné finančními institucemi jsou poskytovány odlišnými pobočkami, takže jsou finanční činnosti odlišné od případných realitních činností (rozsudek METRO, bod 38 výše, EU:T:2013:375, bod 45).

44 Z toho vyplývá, že odvolací senát OHIM nepochybil, když měl za to, že služby „správa nemovitostí a zprostředkovatelství, pronájem budov (správa infrastruktur); záležitosti týkající se nemovitostí; pronájem zemědělských podniků; výše uvedené služby, které nesouvisejí s vydavatelskými službami nebo s produkty vydavatelské činnosti“, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, jsou odlišné od „finančních služeb“, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně.

– K neexistenci podobnosti mezi „službami realitního investora a developera“ a „finančními službami“

45 V bodech 19 až 21 napadeného rozhodnutí měl odvolací senát OHIM za to, že služby realitního investora a developera jsou záležitostmi s celou řadou aspektů, které zahrnují činnosti od rekonstrukce stávajících budov až po nákup neupravených pozemků a po prodej upravených pozemků či parcel třetím osobám. Měl rovněž za to, že ze znění specifikace přihlášky ochranné známky Společenství jasně vyplývá, že se tyto služby týkají specificky zařízení na výrobu a distribuci elektrické a tepelné energie z obnovitelných zdrojů energie.

46 Naproti tomu měl odvolací senát OHIM za to, že finanční služby, na něž se vztahují starší ochranné známky, spočívají v poskytování všech služeb za účelem spoření nebo za obchodními účely týkajícími se přijímání, půjčky, směny, investování a ochrany peněz, vydávání bankovek a provádění jiných finančních operací. Odvolací senát OHIM rovněž upřesnil, že poskytovatelé služeb, na něž se vztahují starší ochranné známky, mohou poskytovat služby v oblasti financování a stavebních projektů a že řada projektů v zemědělsko-průmyslovém odvětví závisí na investici či finanční podpoře, je velmi nepravděpodobné, že by tito poskytovatelé poskytovali specifické služby realitního investora a developera, jelikož tyto služby vyžadují specifické technické dovednosti či zvláštní know-how. Odvolací senát z toho vyvodil, že dotčené služby jsou odlišné svou povahou i účelem.

47 Odvolací senát OHIM měl kromě toho za to, že dotčené služby spadají do dvou odlišných odvětví, a sice do realitního odvětví a do finančního odvětví, a že je tedy neposkytuje tentýž podnik nebo spojené podniky a nesdílejí tytéž distribuční kanály.

48 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že existuje podobnost mezi službami realitního investora a developera, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka a finančními službami, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně.

49 Podle ní totiž služby realitního investora a developera, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, zahrnují obchodní činnost, která se překrývá s finančními službami, jako jsou služby, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně. To vyplývá z praxe realitních investorů a developerů, jejichž činnost zahrnuje vyhledávání financování a kteří svým klientům často poskytují poradenství týkající se financování realitních projektů.

50 V každém případě služby, na něž se vztahují kolidující ochranné známky, vykazují přinejmenším úzký vztah komplementarity, jak prokazuje jak okolnost, že podniky poskytující finanční služby vykonávají samy nebo prostřednictvím dceřiných společností činnosti realitního zprostředkování, tak samotné znění vysvětlivky vztahující se ke třídě 36.

51 Dále se na rozdíl od toho, co uvádí OHIM, takové služby realitního investora a developera, jako jsou služby, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, neomezují na jedinou oblast „zařízení na výrobu a distribuci elektrické a tepelné energie z obnovitelných zdrojů energie“. Žalobkyně dodává, že v každém případě takové omezení nemá dopad na existenci podobnosti mezi službami, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, a službami, na něž se vztahuje starší ochranná známka AGRICAPITAL, jelikož uvedené služby umožňují stejným způsobem zajistit dodání nemovitých věcí, v rámci nichž mohou být zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nainstalována či provozována.

52 OHIM a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

53 V tomto ohledu je třeba uvést, že služby realitního investora a developera zahrnují četné činnosti od rekonstrukce stávajících budov až po nákup neupravených pozemků a po prodej upravených pozemků či parcel třetím osobám, jak odvolací senát OHIM správně uvedl.

54 Tato činnost zahrnuje – jak uvádí žalobkyně – vyhledávání financování realitním investorem a developerem za účelem nabytí budov či pozemků. Vyhledávání tohoto financování však nelze považovat za finanční službu, kterou přímo poskytuje realitní investor a developer svým klientům, odpovídající zprostředkovatelské činnosti. Cílem vyhledávání financování realitním investorem a developerem je totiž pouze umožnit posledně uvedenému investorovi a developerovi, aby v první fázi uhradil náklady v souvislosti s nákupem budov, které je třeba zrekonstruovat či v souvislosti s pozemky, které je třeba upravit, a následně mohl tyto náklady přenést na klienty, kterým nemovitou věc realizovanou v rámci programu stavby či rekonstrukce prodá.

55 Ačkoli je běžné, jak uvádí žalobkyně, že realitní investoři nabízejí svým klientům poradenství při financování jejich nákupu v rámci komercializace realitních projektů, ani takové poradenství nelze analyzovat jako takové finanční poradenství, jako je poradenství, na nějž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně. Takové poradenství lze totiž považovat za poradenství, které jakýkoli prodávající věci určité hodnoty, jako je například loď, obchodní majetek či umělecké dílo, může poskytnout svým klientům, pokud jde o finanční zájem, který mohou mít za získání předmětné věci. Prodávající, který poskytuje takové poradenství, však neposkytuje finanční službu.

56 Je ostatně nutno konstatovat, že důkazy předloženými žalobkyní v rámci správního řízení na podporu jejích tvrzení jsou kopie internetových stránek investiční společnosti specializované v realitní oblasti, zprostředkovatele v oblasti úvěrů na získání nemovitosti a společnosti působící v oblasti úvěrů na získání nemovitosti, které nemají žádný vztah se službami realitního investora a developera (příloha A4 žaloby).

57 Je třeba rovněž odmítnout tvrzení žalobkyně týkající se existence úzkého vztahu komplementarity mezi službami, na něž se vztahují kolidující ochranné známky.

58 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou jsou komplementárními výrobky nebo službami takové výrobky nebo služby, mezi kterými existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého, takže si mohou spotřebitelé myslet, že odpovědnost za výrobu těchto výrobků nebo za poskytování těchto služeb nese stejný podnik [rozsudek ze dne 9. dubna 2014, Comsa v. OHIM – COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, bod 44 a citovaná judikatura].

59 Z toho vyplývá, že komplementární služby mohou být využívány společně, což předpokládá, že jsou určeny stejné veřejnosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2012, Hand Held Products v. OHIM – Orange Brand Services (DOLPHIN), T-361/11, EU:T:2012:377, bod 48 a citovaná judikatura].

60 V projednávané věci jsou služby realitního investora a developera, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, a finanční služby, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně, určeny průměrnému spotřebiteli na území Unie a tento spotřebitel je může vyžívat společně.

61 Kromě toho je nepochybné, že s ohledem na výši částek, o které obvykle v rámci realitních operací jde, jsou finanční služby významné pro průměrného spotřebitele z perspektivy vyžívání služeb realitního investora a developera. Je však třeba poznamenat, že v tržním hospodářství velká část činností vyžaduje financování či investice, takže finanční služby mohou být v důsledku své povahy spojeny s většinou z těchto činností, a nikoli pouze s činnostmi realitního investora a developera (v tomto smyslu viz rozsudek METRO, bod 38 výše, EU:T:2013:375, body 47 až 49).

62 Je tedy třeba mít za to, že vztah mezi službami realitního investora a developera a finančními službami není sám o sobě dostatečně úzký k tomu, aby se relevantní veřejnost, a sice v projednávané věci průměrný spotřebitel, který může vykazovat zvláště vysokou úroveň pozornosti, domnívala, že poskytování těchto služeb přísluší stejnému podniku (v tomto smyslu viz rozsudek METRO, bod 38 výše, EU:T:2013:375, bod 50).

63 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem žalobkyně, podle něhož jsou služby realitního investora a developera poskytovány prostřednictvím týchž distribučních kanálů, jako finanční služby, na něž se vztahují starší ochranné známky. Je totiž třeba konstatovat, že služby poskytované realitním investorem a developerem v zásadě nejsou poskytovány v týchž prostorech, jako finanční služby. Kromě toho je třeba uvést, že dokumenty předložené žalobkyní v rámci správního řízení na podporu tohoto tvrzení se netýkají činnosti realitního investora a developera (příloha 5).

64 Tento závěr nemůže zpochybnit ani argument žalobkyně, podle něhož úzký vztah komplementarity mezi službami investora a developera v realitním odvětví a finančními službami vyplývá z vysvětlivky vztahující se ke třídě 36. Prosté znění vysvětlivky vztahující se ke třídě 36 totiž umožní konstatovat, že ačkoli jsou služby „financování pronájmu nebo nákupu nemovitosti na leasing“ a „služby správců nemovitostí, totiž služby pronájmu, odhadu nemovitostí nebo služby tichého společníka“ skutečně součástí třídy 36, představují podrubriky odlišné od podrubriky „služby týkající se financí a peněžnictví“, která obsahuje zejména „služby všech bankovních ústavů nebo institucí, které jsou ve styku s nimi“, „služby úvěrových institucí jiných, než jsou banky“ a „služby agentů zabývajících se

nemovitostmi a cennými papíry“, takže vysvětlivka vztahující se ke třídě 36 nemůže prokázat úzký vztah mezi finančními službami, na něž se vztahují starší ochranné známky a službami realitního investora a developera, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka.

65 Ostatně je třeba připomenout, že podle pravidla 2 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1), „[k]lasifikace výrobků a služeb slouží výlučně ke správním účelům“ a proto „[v]ýrobky a služby [...] nelze považovat za podobné na základě toho, že patří do stejné třídy podle Niceské klasifikace, a výrobky a služby nelze považovat za odlišné proto, že patří do odlišných tříd podle Niceské klasifikace“.

66 Z toho vyplývá, že odvolací senát OHIM nepochybil, když měl za to, že služby realitního investora a developera, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, jsou svou povahou odlišné od finančních služeb, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně.

67 S ohledem na toto zjištění není namístě přezkoumávat vytýkanou skutečnost žalobkyně vycházející z nesprávného omezení určení služeb, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka.

– K neexistenci podobnosti mezi službami „rozvoj uživatelských konceptů“ a „finančními službami“

68 Žalobkyně uvádí, že služby „rozvoj uživatelských konceptů“ jsou blízké „finančním službám“ stejně jako „služby realitního investora a developera“, jelikož podle ní jsou zhodnocování a správa nemovitých věcí dvěma aspekty téže činnosti, které obě vyžadují finanční poradenství a finanční řešení. Žalobkyně tedy odkazuje pouze na argumenty, které uvedla, týkající se podobnosti mezi službami realitního investora a developera a „finančními službami“.

69 Vzhledem k tomu, že posledně uvedené argumenty již byly odmítnuty v bodech 45 až 67 výše, přitom Tribunál musí konstatovat, že v případě, kdy nebyly uvedeny specifické argumenty týkající se služeb „rozvoje uživatelských konceptů“, žalobkyně neprokázala, že odvolací senát OHIM pochybil, když dospěl k závěru, že mezi těmito službami a „finančními službami“, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně, neexistuje podobnost.

70 S ohledem na předcházející úvahy je nutno konstatovat, že odvolací senát OHIM nepochybil, když měl za to, že služby, na něž se vztahují starší ochranné známky žalobkyně, nejsou podobné službám, pro něž byl požadován zápis ochranné známky AGRI.CAPITAL.

K rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek žalobkyně a podobnosti kolidujících označení

71 V napadeném rozhodnutí odvolací senát OHIM dospěl k závěru, že jedno z kritérií pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a sice podobnost mezi službami, splněno není, a že proto nemůže existovat nebezpečí záměny, aniž by bylo třeba přezkoumat rozlišovací způsobilost starších ochranných známek a podobnost mezi kolidujícími označeními.

72 Žalobkyně uvádí, že jakákoli odlišnost mezi službami, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka a starší ochranné známky, může být v rámci globálního posouzení vyvážena velmi vysokým stupněm vzhledové podobnosti a fonetickou totožností mezi těmito ochrannými známkami, takže na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát OHIM, mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

73 OHIM a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

74 V tomto ohledu stačí uvést, že jak bylo připomenuto v bodě 24 výše, na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 existence nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna, musí být posuzována s ohledem na okolnosti, jež musí existovat kumulativně, a sice totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se uvedené ochranné známky vztahují.

75 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, neexistenci podobnosti mezi službami, na něž se vztahují její starší ochranné známky a službami, pro něž je požadován zápis ochranné známky AGRI.CAPITAL, konstatovanou v bodě 70 výše, nelze pro účely posouzení nebezpečí záměny vyvážit podobností – byť vysokého stupně – mezi kolidujícími ochrannými známkami (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 9. března 2007, Alecansan v. OHIM, C-196/06 P, EU:C:2007:159, body 24 až 26).

76 S ohledem na všechny předcházející úvahy odvolací senát OHIM nepochybil, když dospěl k závěru, že s ohledem na neexistenci podobnosti mezi službami, na něž se vztahují kolidující ochranné známky, jedno z kritérií pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 splněno není, a že proto mezi uvedenými ochrannými známkami nemůže existovat nebezpečí záměny.

77 Z toho vyplývá, že jediný žalobní důvod žalobkyně je neopodstatněný, a žaloba musí být tudíž zamítnuta.

K nákladům řízení

78 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů vzniklých OHIM a náhrada nákladů vzniklých vedlejší účastnici.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti AgriCapital Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Gratsias Kančeva Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. června 2015.

Podpisy.